तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

पञ्चमः प्रश्नः

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुंष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलुभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृंद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवं नियुत्वंते तूपरमा लंभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लंभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वातिं तृद्रियंड्डाग्निर्दंहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वेते स्यादुन्माँद्येद्यजंमानो नियुत्वेते भवित यजंमानस्यानुंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवेती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समंवर्तताग्र्य इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणिं पशूनाम्प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूंपुरस्तदश्वांनां यद्न्यतींद्न्तद्भवां यदव्यां इव शुफास्तदवींनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यों भवंत्येतमेवैनंमुभि संजानानाः पृशव् उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापृत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापृत्यं कुर्याद्वायोः (३) वैश्वान्रान्नैत्यां मावैष्ण्वमेकां दशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवता श्चैव यज्ञं चा रंभते ऽग्निरंवमो देवतां नां विष्णुः पर्मो यदां मावैष्ण्वमेकां दशकपालं निर्वपति देवताः (४) एवोभयतः परिगृह्य यजंमानो ऽवं रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा

इयाद्यद्वांयव्यः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापृत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपालस्तेनं

अमुिष्मं ह्योक आधुंवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुिष्मं ह्योक ऋध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुिष्मं ह्येव लोक ऋधोति यद्ष्टाकंपालस्तेना ग्रेयो यित्रकपालस्तेनं वैष्णवः समृद्धे यः कामयेतास्मा ह्योक ऋध्रयामिति स चरुं कुर्वीता ग्रेधृतं विष्णो स्तण्डुलास्तस्मात (५)

चुरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋष्ठोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथीं अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते ताहगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालं पुरस्तान्निवंपेथ्संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६)

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छल्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे त्रीण्येतानि हुवी १ षि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥ (७)

युद्रयंश्वयुर्वच्चंश्रुणस्तद्यायोर्नेवर्पति देवतास्तरसांदाखाद्यात्रश्रेशचा ——[१] प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भेवितुं राक्रोथ्सौऽब्रवीद्रथवदिथ्स यो मेतः पनः सञ्चिनवदिति तं

नाशंक्रोथ्सौंऽब्रवीदृभ्रवदिथ्स यो मेतः पुनः सश्चिनवदिति तं देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आंर्भुवन् यथ्समचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वम् य पुवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋभ्रोत्येव कस्मै कमृग्निश्चीयत् इत्याहरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्प्रिश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेद्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्येव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्रयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम एतावंन्त एवैनंम्मुष्मिं ह्लोक उपं जीवन्ति प्रजा-पंतिर्ग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चेष्यसेतिं मा धक्ष्यति सा त्वांतिद्ह्यमांना वि धंविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि

यथाँ त्वा नातिंध्क्ष्यतीति स इमाम्भ्यंमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधृत्तानंतिदाहाय् यत्प्रत्यृग्निं चिन्वीत तद्भि मृंशेत्प्रजा-पंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रेव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छतं त्रीण्यहांन्यविभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्मां त्र्यहम्भायंः प्रैव जायते तात्रुद्रा अंब्रुवन्प्र यूयमं जिनद्वं वयं प्र जायामहा इति त श्रुद्रेभ्यः प्रायंच्छुन्त श्ष षडहाँ न्यिबिभ रुस्ते न् त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्मां त्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानां दित्या अंब्रुवन्प्र यूयमं जिनद्वं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वाद्शाहाँन्यिबभरुस्ते त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त् त्रयंस्त्रिश्शतं च तस्माँद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रंमसृजन्तोखाश संहस्रत्मीं य एवमुख्यश साह्स्रं वेद् प्र सहस्रं पुशूनाँप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भवा सींद

तेन तानांदित्या अंब्रुक्त यूयमंजिनक्षं वयश्चंत्वारि<u>श्</u>शबं॥———[२] यजुंषा वा पृषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते

यदुखा सा वा प्रषेतर्हि यातयामी सा न पुनेः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्युखायां जुहोति तेनैवेनां पुनः प्र युक्के तेनायांतयामी यो वा अग्निं योग आगंते युनिक्तं युक्के युं आनेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्यांहैष वा अग्नेर्योग्स्तेनैवेनं युनक्ति युङ्के युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्काग्निश्चेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंमां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्त्रंश्चे चिनुयात्पृष्टित एन्माहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितु शक्नुयादमुंवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनंमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षम्पं दधाति मुख्त एवेन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्यांऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुंरेवास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृद्धौ देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वामभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतां वामभृत्वं यद्वांमभृतंमुपदधांति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्को हिरंण्यमूर्धी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्को द्वियजुर्भवित प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युआनेष्यै प्राचीनेमृत्तानं बांमुभृत्यवृर्विश्यातिश्या-----[३]
आपो वर्रुणस्य पत्नय आसुन्ता अग्निर्भ्योध्यायृत्ताः भवत्तस्य रेतः परापतत्तदियम्भवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-

समंभवतस्य रेतः परांपतृत्तिद्यमंभवद्यद्वितीयम्परापंतृत्तद्सा-वंभवद्यियं वे विराष्ट्रसौ स्वराड्यद्विराजांबुपद्धांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं स्मीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमन्याः रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं छोके भवित यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं छोके भविति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनस्य पत्मं श्रुहोमिं विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति (२०)

पृतद्वा अग्नेः शिर्ः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुर्णिं छोके भंवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्याँऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचिंतिं चिनवृद्धि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वप्त्यायं देव दितिं च रास्वादिंतिमुरूष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योंऽस्य भवति॥ (२१)

ओपंधयः कर्ज्ञहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥————[४] विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौं-

नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निविशाम्पतिः स नः पुशून्पातु सी-ऽस्मान्पातु तस्मै नमं पृता वै देवतां पृतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा पृष आ वृश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप दधात्येताभ्यं पृव देवतांभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयित् किं तत् उच्छि १ षतीति यिद्धंरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतेनैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यों भेषजं कंरोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा १ स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनैव प्राण १ समर्धयित् व्यन्यात् (२३)

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान र समर्धयत्यपाँन्यात्तृतीयांमुप्धार समर्धयत्यथौँ प्राणैरेवैन र सिनेन्द्वे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजांयत् यदेताभिर्व्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा उंपुदर्धातीमानेव लोकानंपुधायैषु (२४)

लोकेष्विध प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षुंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा स्मन्तेन पतिंतुं नाशंक्कवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अंपश्यन्ता दिक्षूपांदधत् तेनं सूर्वतंश्वक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदर्धाति सूर्वतंश्वक्षुषेव तद्ग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेंति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजंमानुस्रीणि च॥

[**6**]

अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवेनंमग्निं दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वेवेनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिमध्यत इत्यांह् सिनेन्द्र एवेनंमग्निवृंत्राणि जङ्गनदित्यांह् सिमद्र एवास्मिन्निन्द्रियं देधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह् इत्यांह मनुत एवेनंमेतानि वा अहा र रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाह्या रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्मत्याद्यातयां मीर्न्या इष्टंका अयांतयामी लोकं पृणेत्येन्द्रामी हि बांर्हस्पत्येति ब्रूयादिन्द्रामी च हि देवानां बृह्स्पितिश्चायांतयामानोऽनुचरवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरति ता अंस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्यरुंषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्र्वय

इत्याहात्रुं वै पृश्ञ्यत्रमेवावं रुन्धेऽकीं वा अग्निर्कोऽत्रमन्नमेवावं रुन्धे जन्मं देवानां विशिष्ठिष्वा रोचने दिव इत्याहेमानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद् प्रत्येव तिष्ठति तयां देवत्याङ्गिरस्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य पृवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि मृदंदोहसुस्तया पोडंश च॥———[६] सुवृर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निर्वर्ज्ञ एकाद्शिनी यद्ग्नावेकाद्शिनीम्मिनुयाद्वज्ञेणैन १ सुवृर्गाल्लोकाद्न्तर्दध्याद्यन्न

मिंनुयाथ्स्वरुंभिः पृश्न्व्यर्धयेदेकयूपिम्मिनोति नैनं वज्रेण सुवर्गाल्लोकादंन्तर्दधांति न स्वरुंभिः पृश्न्व्यर्धयिति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्ध्यते योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतिष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्निस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्चनूची ताभ्यो वा एष आ वृश्चिते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्तें रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्तें रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते

श्यैतत्वम् (३४)

रुद्रेदावथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्ते रुद्रोत्त्राद्धनुस्तत् (३१)

वातो अर्नु वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदुवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अर्नु वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्गिः स यथाँ व्याघः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिर्श्वतमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारेरेवैन श्रमयति येंऽग्नयंः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातंवे स्व। आपं त्वाऽग्ने मन्सापं त्वाऽग्ने तप्सापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दिक्षणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवनंमाप्नोति॥ (३३)

णुन्त्रण पुर उंज्ञणबनुस्तव्ययं आहाणे चं॥————[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षाबोजं पुवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियंन पुच्छंमृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठेरुपं तिष्ठते तेजो वे पृष्ठानि तेजं पुवास्मिन्दधाति
प्रजापंतिरिप्तम्स्जत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांड्रैत्तं वारवन्तीयंनावारयत्
तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्व इं श्यैतेनं श्येती अंकुरुत तच्छ्यैतस्य

यद्वांरवन्तीयंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णांग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुंभेन् छन्द्सेन्द्रेण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवृता देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पृक्षेणाग्नेः पृक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिं ह्लोके भवित यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्लोके भवित य एवं वेदं॥ (३६)

श्येत्तवं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चिन्ते द्वाविश्शतिश्चा ——[८] अग्नं उदधे या तृ इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट तस्यास्ते

नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्ने दुध्र गह्य किश्शिल वन्य या त इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृड् तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतेंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुधः (३७)

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः कि श्रीलश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनांज्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजमानो वाङ्गं आसन्नसोः प्राणोंऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रंम्बाहुवोर्बलंमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गांनि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हि॰सीरप वा पृतस्मौत्प्राणाः क्रांमन्ति यौंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नुसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा हुविर्भागाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यज्ञंषा चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेनेवैन श्रमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यतद्ग्री क्रियत् इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तांत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदिक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेदिवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रं ज्येष्ठा वर्रुणराजानो ऽधस्ताँ चोपरिष्ठा च पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सश्चितमाज्येन प्रोक्षति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुध्रस्तुनूर्ह्विर्भागाः पातु द्वात्रिर्शशच॥======

[8]

समीची नामांसि प्राची दिक्तस्याँस्तेऽग्निरिधंपतिरसितो रंक्षिता यश्चािधंपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्याँस्त इन्द्रोऽधिंपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्याँस्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदींची दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चंराजिरधिपती नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमो-ऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दथाम्येता वै देवतां अग्निं चित र रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजंमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनै्वैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सिलुलो निलिम्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो विजिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिर गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५) अर्न्न व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति दुध्ना मधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद इतिं (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरि्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदंनमा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वों युक्तोऽविंमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसु चं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मादाहुर्यश्चेवं वेद यश्च न सुधाय है है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निल्निम्मा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥——[१०] इन्द्रीय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों युमाय राज्ञ ऋश्यं ऋषुभाय राज्ञे गव्यः शाँदूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञंः कुलुङ्गः

सिन्धों: शि॰शुमारों हिमवंतो हस्ती॥ (४९)

मयुः प्रांजापत्य ऊलो हलींक्ष्णो वृषद शस्ते धातुः सर्रस्वत्यै

शारिः श्येता पुंरुषवाख्सरंस्वते शुक्तः श्येतः पुंरुषवागांरण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौश्चः॥ (५०)

[१२] अपां नम्नें जषो नाको मर्करः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे

पैँङ्गराजो भगांय कुषीतंक आती वांहुसो दर्विंदा ते वांयुव्यां दिग्भ्यश्चंऋवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नवि ५ शतिः॥। [१३] बलायाजगर आखुः सृंजया शयण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवेंऽसितो मन्यवें स्वजः कुंम्भीनसंः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कांये वाहसः॥ (५२)

पुरुषुमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कार्लका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे

कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंंऽर्यम्णे धातुः

कंत्कटः॥ (५३)

-[१५]

सौरी बलाकश्यों मुयूरंः श्येनस्ते गंन्धुर्वाणां वसूनां कृपिश्चला रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डुणाची गोलत्तिका ता अपस्रसामरंण्याय सृमरः॥ (५४)

पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्वस्तेऽन्मत्या अन्यवापौ-ऽर्धमासानौम्मासां कृश्यपुः क्वर्यिः कुटर्रुद्धात्यौहस्ते सिनीवाल्यै बृहस्पतंये शित्पुटः॥ (५)

-[१७]

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृंतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कपोत् उलूंकः शुशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवार्कः सावित्रः॥ (५६)

बलांय पुरुषमृगः सौरी पृंषतः शकाष्टादंशाष्टादंश॥ ~~-----~~[१८]

रुरू रौद्रः कृंकलासः शुकुनिः पिप्पंका ते शरव्यांयै हरिणो मांरुतो ब्रह्मणे शार्गस्तरक्षुं कृष्णः श्वा चेतुरक्षो गर्दभस्त इंतरजुनानांमुग्नये धूङ्कां॥ (५७)

रुर्रुविं श्शतिः॥

-[१९]

अलुजः सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥।

—[२०]

प्रवस्तें ऽपामदिंत्यै अलज ऑन्तरिक्ष उद्रो हश्ससाचिरिन्द्राण्ये कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वाँर्घाणसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

सुपर्णः पार्जुन्यो हर्सो वृको वृषद्रुशस्त ऐन्द्रा अपामुद्री-ऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्रायु कामायु परंस्वान्॥ (५९)

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शिंतिपृष्ठो बांर्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रों ऽरुणो मांरुतः कल्मापं ऐन्द्राग्नः सर्रहितोंऽधोरांमः सावित्रो वांरुणः पेत्वंः॥ (६०)

अर्श्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्रांजापृत्या आंग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोमशस्क्यौ शितिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृषोद्रः सौर्यो बुलक्षः पेर्त्वः॥ (६१)

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनड्वानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ पिशङ्गौ तूपरौ मांरुतः कल्माषं आग्नेयः कृष्णों ऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः (६२)

अुग्रयोऽनींकवते द्वाविर्श्यातिः॥———[२४]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्रकाः सुजूः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविर्ग्नेवें दीक्षयां सुवर्गाय् तं यत्र सूयतें प्रजापंतिर्ऋतुभी रोहितः पृष्टिजेः शितिबाहुरुंत्रतः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांकुणाः सोमायेकांदश पि्शङ्गास्रयोविश्शतिः॥
[२५] हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्छन्दो यत्कनीयाश्सिश्रवृद्धीग्नवींरुणाश्चतुं,पश्चाशत्॥54॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/